

Julen 2013

Kjære slekt og venner!

Så var det nøyaktig en uke igjen til julaften og i tradisjonen tro, er jeg litt i seneste laget når det gjelder julebrevskrivninga. Også i år får vi julebesøk, men dessverre bare én langveisfarende julegjest. Det er den trofaste dattera våres, ho Stine som trekker motsatt vei av trekkfuglene og kommer hjem til ho mor og han far i det «høye nord» for å feire jula sammen med oss. At han Steffen også skal flytte hjem i julehelga er jo en selvfølgelighet, da han bor i samme byen som oss. Sjøl om Steinar og Ståle med familier prioriterer Bergensjul, satser ho mor og jeg på at vi får ei riktig fin jul sammen med de to yngste barna våre.

Som seg hør og bør fristes smaksløkene av deilig julebakstlukt. Ho mor er godt i gang med julebaksten og det smakes og smattes med en god kopp kaffe til. Sjøl har jeg tatt ut fire avspaseringsdager så det blir vel til at jeg bidrar litt i julestria, men dog ikke som kakebaker, selv om det skal sies at det frister mer enn støvsuging og gulvvask. Ho mor er jo av den «gamle skole» så det skal være vasket og ryddet i hver en krok for jula ringes inn, så arbeidsledig blir nok ingen av oss i denne søte førjulstid.

Også dette året har vi fått pleie mye omgang med barn, svigerbarn og barnebarn. Takket være Steinar som via søking på nettet fikk leid et stort luksuriøst sommerhus, tilbrakte hele familien på til sammen 14 stykker, ei uke på den herlige middelhavsøya, Kreta. Der koste vi oss sammen med barn, svigerbarn og barnebarn i et aldeles

supert sommervær i praktfulle omgivelser i et luksushus der det var soverom med tilhørende bad for alle, privat basseng og et stort uteområde med både grillplass og egen kjøkkenhage med alskens godsaker. At vi tok oss råd til å leie inn en gresk kokk som tilberedte og serverte oss greske spesialiteter, gjorde oppholdet særdeles minneverdig. Ja, så godt likte vi oss på middelhavsøya at vi gjentok turen sammen med Steinar og småguttene hans i oktober måned mens vi avvirket høstferie, opparbeidet avspasering og restferie. Da fikk vi også tid til å være noen dager sammen med Ståle og hannes familie i Bergen, samt plottet inn besøk hos Stine og Arild for å bli traktert med god middag og leskende vin til.

Hanna som avsluttet sitt studium i norsk for fremmedspråklige ved Høgskolen i Bergen i vår, fikk besøkt både Stine, Steinar og Ståle med familier mange ganger i løpet av vårhalvåret. Sjøl måtte jeg nøye meg med hyppige bulletenger via SMS og telefon fra ho mor.

Også i år prioriterte Ståle og hannes familie å legge sommerferien til Finnmark. Her ble det matauke i forhold til sjølfisket fisk fra fjellvann og fjord, samt muldebær fra bugnende Finnmarksmyrer. At mesteparten av ferien ble tilbrakt på Skjånes er jo en selvfølge. Christoffer og Ida gikk Beate og Ståle en høy gang når det gjaldt ørretfiske. Den eneste som maktet å gi dem konkurranse var nok han bestefar, men det er jo sjølskryt, så det forbigår vi i stillhet. Den ene ruggen større enn den andre ble prekevert av bestefar i kjelleren på Kjosbakken.

Må vel i den forbindelse nevne at Ida fikk den største av alle og den veide hele 1,7 kg sløyd. Sjøl om ho Ida fikk størst fisk, var det nok han Christoffer som var den ivrigste fiskeren og i antall fisk var han den som tok kaka. Mang en herlig ørretmiddag ble satt til livs, men de aller største ble fryst ned og sendt til Mildegeilen 25 i Bergen sammen med torsk og selvpflukket muldebær. Det var heller ikke få kilometer vi

tilbakela i jakten på Finnmarks gull, muldebæra. Særlig imponerte Johannes som ivrig bærplukker og han bidro sterkt til at kilovis av nymodne muldebær nå kan pirre kresne ganer i Vestlandets hovedstad Bergen. At ho Stine også kom til Skjånes, la ingen demper på tilværelsen. Tvert i mot ble hun familiens midtpunkt og Idas mentor når det gjaldt å lage kulinariske retter og servering til oss andre på Kjosbakken og i Vadsø.

I Vadsø opplevde vi århundrets tordenvær. Stine og venninna hennes var på fjellvandring da tordenværet braut løs. I de verste brakene måtte de kaste seg ned på bakken for å unngå å bli truffet av lynet. Det kraftige regnværet, ledsaget av lynblink og

tordenskrall, førte både til oversvømmelse på Steffens arbeidsplass, Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv, og strømbrudd i hele regionen.

Steffen aspirerer til tittelen årets slanker. I løpet av åtte måneder har han gått ned hele førti kilo. Ikke bare har han slanket seg, han har også vært snusfri i samme periode. Det er vel forståelig at ho mor og jeg er stolte av yngstegutten vår. Sjøl tillegger han mye av æren for slankebragden til sin kjære mor. Uten hennes bidrag i forhold til lavkarbodiett, ville han etter eget utsagn ikke greid å nå målet. Han har kjøpt egen leilighet og bor standsmessig. Gjentakende besøk avslører at han er en pertentlig kar. Hybelkaniner er så langt ikke observert og klær og utstyr ligger på sin plass. Han er flink å besøke oss, noe vi setter stor pris på.

Ho mor og jeg fikk jo, som allerede skrevet, kost oss sammen med Steinar og guttene i høstferien på Kreta. Her lot vi Victor og Aksel få sette dagsorden mens Steinar skrev på sin masteroppgave i offentlig ledelse. Det ble mye is, brus og litt å bite i på den daglige trimturen våres, og mens Aksel sov sin formiddagslur i vogna, ble det litt ekstra «godsaker» på han Victor. Anja måtte ta seg av sin legegjerning i Bergen, så hun kunne dessverre ikke være sammen med oss.

I løpet av uka regner vi med at Steinar kan titulere seg som master i offentlig ledelse. Han skal forsvare masteroppgaven muntlig og en bedre julegave enn bestått eksamen kan han vel ikke gi seg selv. Det kan også nevnes at Steinar er i gang med å sondere muligheten for ny fellesferie i luksuriøse omgivelser under Sydens sol og varme til sommeren. Alle i familien er klare til nye opplevelser og ho mor og jeg håper at vi atter en gang kan oppleve å være sammen med alle våre kjære barn, svigerbarn og barnebarn.

Avslutningsvis må det bekjennes at ho mor og jeg har investert i ny bil. En splitter ny bankfinansierte Rav 4 gjør for tiden dype innhugg i felleskassa, men litt luksus må man vel ta seg råd til. Med meg går det slik at håret stadig blir gråere og vikene større, mens ho mor ser ut for å ha funnet ungdomskilden. Årene biter ikke på henne i samme grad som de herjer med meg. Hun er full av virkelyst og viser omsorg for alle, mens jeg gjør så godt jeg kan. Ikke har jeg bare nedsatt hørsel og tinnitus, i

tillegg har synet svekket seg såpass at jeg måtte investere i progressive briller til den nette sum av 10 000,- kr.

Summa summarum vil jeg konkludere med at vi har hatt et riktig flott og begivenhetsfylt år, et år som har gitt oss mange gode minner og rike opplevelser sammen med våre nærmeste.

I tillegg til å dele minner og opplevelser med våre nærmeste, håper vi å møte riktig mange av dere som kjenner oss og setter pris på vårt nærvær i løpet av det nye året vi går inn i.

Med dette vil Hanna og jeg ønske dere alle

Ei riktig God Jul og et Godt Nytt år fylt med håp og glede.

